

„NE FÉLJ, NEM ITÉLLEK EL...”

Abortuszod volt valamikor régen? Még mindig zavar? Nem vagy egyedül és van rá orvosság! Egy hétvége, ami visszahozza életedbe a fényt: január 24-27. Leányfalun. Lelki vezető: Bíró László püspök. Vezeti: Kovácsné Treer Mária mentálhigiénés lelkigondozó és Kovács Ferenc diakónus T: +36-20/823-22-01 Honlap: www.abortusz-nefeljnenitellek.hu e: nefeljnenitellek@gmail.com A rendszeres vallásgyakorlás nem feltétel.

A magzatvesztés, - akár vetélés, akár abortusz, - olyan lelki fájdalom okozó gyászreakciót vált ki az érintettekben, amiről nem szokás, nem „illik” beszélni. Az életátgondolást is szolgáló **„Ne félj, nem itéllek el!”** lelkigyakorlatainkon megtapasztalhatják résztvevőink, hogy van gyógyulás és újrakezdés még ebben a tabunak tekintett helyzetben is. Az Istennel, másokkal, és önmagával való megbékélést hitbéli megújulás követheti. A részvételnek ezért sem feltétele a rendszeres vallásgyakorlat. Megosztjuk néhány hölgy vallomását, hétvégénk gyümölcséből + Abbamaradt tanulást folytatja: *„Abortuszom után képtelen voltam levizsgázni a főiskolán. Feladtam. Depresszióval kezelték, de az önmarcangolás nem múlt el. Most egy másik képzésre jelentkeztem. Érdekel. Remélem, nem torpanok meg.”*

+ Munkát keresett, elégedett: *„Úgy gondoltam, nem vagyok alkalmas, hogy végzettségem szerinti munkát végezzek. Asszisztensként dolgoztam. Ma már orvos vagyok, tudok segíteni.”*

+ Anya elmondta felnőtt gyermekének történetét, hogy ő soha ne tegye: *„Először félttem megmondani lányaimnak, hogy lehetne még testvérük. Tartottam attól, hogy lenéznek, megítélnék miattam. Kértem, soha ne tegyék, ha bajba kerülnek, segítek. Nem dicsértek meg érte, de kapcsolatunk őszintébb lett.”*

+ *„40 évesen elkezdtem hittanra járni, elszálló lettem.”*

+ Házasságrendezés laza együttélés helyett. *„Megtaláltam az „igazit”, egyházi házasságot kötöttünk. Megszűnt a frusztráció, a „minden mindegy” érzés. Más, mint a csak arra napra igaz együttélés. Lehet egymásra számítani. Ez biztonságérzetet ad.”*

+ Örömmel fogadott gyermek született: *„Kétféle kapcsolatból két kamasz fiam van. A jelenlegi élettársammal 5 éve élünk együtt, de a várt baba nem jött. Úgy éreztem, a Sors megbüntette, hogy nem fogadtam el fiatalon az érkezőket. A hétvége után 42 évesen megfogant kislányom. Boldogok vagyunk.”*

Lehet, hogy eddig soha nem tudtál történeteddel szembenézni, fájdalmad mélyen magadba zártad. *Itt a kellő idő!* Szeretettel hívunk, a „lelki köveidből” - számodra is - gyöngyök fakadnak:

Mária és Ferenc

ÉLETIGE - 2019. JANUÁR

„Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...” (Mt 16,20)

A Második törvénykönyvben Mózes élete végén mondott beszédeit olvashatjuk. Az Úr törvényeire emlékezteti az új generációkat, miközben távolról szemléli az Ígéret Földjét, ahová nagy bátorsággal vezette el Izrael népét.

Ez a könyv Isten „törvényét” mindenekelőtt úgy mutatja be, mint az apa „szavait”, akinek minden gyermekére gondja van. Egy életútról szól, amellyel Isten megajándékozza népét, hogy megvalósítsa a Szövetség tervét. Ha a nép ezt nem annyira a büntetéstől való félelmében, hanem inkább szeretetből és hálából tartja meg hűségesen, akkor Isten mindig vele lesz és oltalmazni fogja.

Az Istentől ajándékba kapott Szövetség megvalósításának egyik konkrét módja, ha határozottan kitarunk az igazságosság mellett. A hívó azzal tudja ezt megvalósítani, hogy hálával emlékezik meg Isten népének kiválasztottságáról, és nem imád mást, egyedül az Urat; de azzal is, hogy visszautasítja azokat az anya-

gi javakat, amelyek a szegények szükségleteit ismerve terhelnék a lelkiismeretét.

„Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...”

Mindennapjainkban gyakran találkozunk nem egyszer súlyos, igazságtalan helyzetekkel, melyek a leggyengébb, a társadalom peremére szorult emberek kárára vannak. Hány Káin alkalmaz ma is erőszakot testvérén!

Az igazságosság megvalósításának alapvető feltétele, hogy kiirtsuk az egyenlőtlenséget és a visszaéléseket mindenekelőtt saját szívünkben és társadalmi életünkben.

Isten nem úgy tesz igazságot, hogy elpusztítja Káint, hanem óvja és őrzi, hogy újra tudja kezdeni útját. Isten igazságossága abban áll, hogy új életet ad.

Keresztényként találkoztunk Jézussal. Ő a szavaival, a tetteivel, de mindenekelőtt az élet ajándékával és a feltámadás fényével feltárta előttünk, hogy Isten igazságossága egyenlő a minden gyermeke iránti végtelen szeretetével.

Jézus által előttünk is megnyílik az útja, hogy az irgalmasságot és a megbocsátást gyakoroljuk és terjesszük, mely egyben a társadalmi igazságosság alapja.

„Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...”

A Szentírásnak ezt a mondatát választották a Krisztus-hívők egységéért rendezett imahét mottójául, melyet az északi féltekén január 18-a és 25-e között rendeznek. Ha mi is befogadjuk ezt az ígét, segítségünkre lesz, hogy a kiengesztelődés útját keressük mindenekelőtt a keresztények között. Ha ezután minden ember szolgálatára leszünk, hatékonyan tudjuk majd orvosolni az igazságtalanság okozta sebeket.

Ezt tapasztalják azok a különböző egyházakhoz tartozó keresztények, akik együtt látogatják Palermóban a fogvatartottakat. Egy protestáns egyesület tagja, Salvatore volt a kezdeményező: *„Rádöbbentem, hogy micsoda lelki és testi nélkülözésben élnek ezek a testvéreink. Gyakran a rokonaik sem tudnak a segítségükre lenni. Istenben bízom, és sok testvérrel beszélgettem erről a saját egyházamból és más egyházakból is.”* Christine folytatja, ő anglikán: *„Örömmel tölt el, hogy segíthetünk a szükségben szenvedő testvéreinknek, mert konkrétan teszi Isten gondviselését, aki most általunk akarja eljuttatni Szeretetét mindenkihez.”* Nunzia katolikus: *„Lehetőségünk nyílt, hogy segítsük a rászoruló testvéreinket, és egyben Jézust hirdessük apró anyagi dolgokon keresztül is.”*

Megvalósulása ez annak, amit Chiara Lubich mondott 1998-ban, Augsburgban a Szent Anna evangélikus templomban egy ökumenikus összejevetel alkalmával:

„[...] Ha mi keresztények kétezer éves [...] történetünkre tekintünk, akkor fájdalommal kell megállapítanunk, hogy az a meg nem értések, veszekedések és harcok sorozata volt. Betudható ez történelmi, kulturális, politikai, földrajzi és szociális körülményeknek, de annak is, hogy csökkent a keresztények között a rájuk jellemző egyesítő elem: a szeretet.

Az ökumenikus munka olyan mértékben lesz igazán gyümölcsöző, amilyen mértékben az önmagát ennek szentelő ember Jézusban látja minden ellentét megértésének és az egység újjáépítésének a kulcsát; a keresztre feszített és elhagyott Jézusban, aki azonban újra az Atyára hagyatkozik. [...] A megélt egység hatása: [...] Jézus jelenléte több személy között, a közösségben. »Ahol ketten vagy hárman – mondta Jézus – összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.« (Mt 18,20) Jézus egy katolikus és egy evangélikus között, akik szeretik egymást, anglikánok és ortodoxok, egy örmény és egy református között, akik szeretik egymást. Mekkora béke lenne már most, mennyi fény a helyes ökumenikus út számára!”

Letizia Magri

40 KATOLIKUS MISSIONÁRIUST ÖLTEK MEG

A Fides nemzetközi katolikus hírügynökség december 29-én tette közzé éves jelentését arról, hogy, az Egyház missziós szol-

gálatában elkötelezett embert öltek meg 2018-ban.

2018 során 40 misszionáriust öltek meg világszerte: 35 papot, egy szeminaristát, 4 világi személyt. Idén majdnem kétszer annyian vesztették életüket, mint 2017-ben, amikor 23 misszionárius halt meg erőszakos körülmények között.

Afrikában 19 papot, egy szeminaristát és egy világi misszionáriust öltek meg: Nigériában, a Közép-afrikai Köztársaságban, a Kongói Demokratikus Köztársaságban, Elefántcsontparton, Kamerunban, Dél-Szudánban, Kenyában és Malawiban. Az amerikai kontinensen 12 papot és 3 világi hívőt gyilkoltak meg: Mexikóban, Kolumbiában, Nicaraguában, Venezuelában, Ecuadorban, El Salvadorban és Peruban. Ázsiában 3 papot gyilkoltak meg: a Fülöp-szigeteken és Indiában. Európában egy pap vesztette életét erőszakos körülmények között Németországban. Alain-Florent Gandoulou kongói papot, a berlini francia nyelvű katolikus közösség káplánját egy vita után ölték meg irodájában február 22-én.

Számos alkalommal emberrablás vagy betörési kísérlet során gyilkolják meg az áldozatokat. Ezeket a bűncselekményeket általában szegény társadalmi közegben követik el, ahol az erőszak szabályozza az életet, a hatóságok nincsenek jelen, vagy a korrupció és a kompromisszumok miatt nagyon gyengék, vagy ahol a vallást eszközként használják fel politikai, hatalmi célokra. A papok, szerzetesek és a világi hívek osztoznak az emberek mindennapjaiban, elviszik nekik az evangélium örömhírét a szeretetről a remény és a béke jeleként. Igyekeznek enyhíteni a leggyengébbek szenvedéseit és felemelni szavukat megtaposott jogaik védelmében, elítélve a rosszat és az igazságtalanságot. Ezek a misszionáriusok a személyes biztonságukat veszélyeztető helyzetekben is a szolgálati helyükön maradtak, sokszor a polgári hatóságok vagy elöljárók figyelmeztetése ellenére is; bár tudatában vannak az ezzel járó kockázatoknak, hűek maradnak felvállalt elkötelezettségükhöz.

Vannak olyan misszionáriusok, akiket elraboltak, és nincs hír róluk. Ezek közé tartozik Paolo Dall'Oglio olasz jezsuita, akit 2013-ban raboltak el a szíriai Rakkában. Elrablását egyetlen csoport sem vállalta azóta sem magára. Egy ideje nincs hír Gabriel Oyaka szerzetesről, akit 2015-ben raboltak el a nigériai Kogi államban. Nincsenek biztos hírek a kolumbiai Gloria Cecilia Narváez Argoty nővéréről, akit 2017-ben rabolt el az al-Kaida terrorszervezet Maliban. Fogvatartói kezében van továbbra is Pierluigi Maccalli, az Afrikai Missziós Társaság (Societas Missionum ad Afros, SMA) tagja, akit szeptemberben raboltak el Nigerben.

A Fides missziós hírügynökség adatai szerint 1980–1989 között 115 misszionárius vesztette életét erőszakos körülmények között. Ez a szám valószínűleg nem teljes, mert csak azokat az eseteket számolták, amelyekről biztos információval rendelkeznek. 1990–2000 között 604 misszionáriust öltek meg. Ez a szám jelentősen magasabb az előző évtized adatához képest. Itt azonban figyelembe kell venni különböző tényezőket: az 1994-ben végrehajtott ruandai népirtás legalább 248 egyházi áldozatot követelt; a tömegtájékoztatásban felgyorsult a hírek terjesztése, így a legfélreesebb helyekről is több hír érkezett; továbbá már nemcsak a szűk értelemben vett ad gentes misszionáriusokat vették figyelembe, hanem minden egyházi munkatársat, akik erőszakos módon haltak meg, illetve életüket áldozták; tudatában voltak a kockázatnak, amivel szembe kellett nézniük, de nem akarták magukra hagyni a rájuk bízott embereket. 2001–2017 között összesen 416 pasztorális munkatársat gyilkoltak meg világszerte.

Forrás: Vatikáni Rádió/ Magyar Kurír